

BIULETYN KOWIEŃSKI

WILBI

WILEŃSKIE BIURO INFORMACYJNE (WILBI) ZAMKOWA 3-3

Nr.

Wilno, dnia 1 października 1930 roku.

326.

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

Dział. Str.

1. "Lietuvos Zinios" o sytuacji politycznej w Polsce.-	I.	1.
K r o n i k a .		
2. Skarga Niemców Kłajpedzkich na porządku dziennym Rady Ligi Narodów.-	"	1.
3. Odpowiedź ministra Zaleskiego na list ministra Zauniusa.-	"	2.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WENETRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

K r o n i k a .		
4. Kwestja ślubów cywilnych w Litwie.-	III.	1.
5. Zjazd Związku Miast i Miasteczek Litwy.-	"	1.
6. Sprawa nowej ustawy samorządowej.-	"	1.
7. Zakończenie manewrów.-	"	1.
8. Konferencja biskupów.-	"	1.
9. Dokoła zamachu na pułk. Rustejkę.-	"	1.
10. Z Gabinetu Ministrów.-	"	1.

-----00000000-----

BIULETYN KOWIEŃSKI

WILNA

WILNESE BIURO INFORMACYJNE (WIBI) ZAKŁAD 1-2

336

Wileńskie Biuro Informacyjne (WIBI) Zakład 1-2

Nr.

Temat numeru

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ

Data: 2.12.1939

1. "Lisowski" o sytuacji politycznej w Polsce.
2. Sprawy stosunków litewsko-polskich na pograniczu.
3. Odbicie ministerstwa litewskiego na listy mi-
nistrów Litwy.

II. ZAGADNIENIA POLITYKI WNETRZNEJ

I. WYCHOWANIE

1. Wzrost kultury litewskiej.
2. Kształcenie młodzieży litewskiej.
3. Sprawy nowej administracji litewskiej.
4. Zakochanie młodzieży.
5. Konserwacja litewskiej.
6. Działalność na polu litewskim.
7. Działalność Ministerstwa.

-ofo-

I.ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

"Lietuvos Zinios" o sytuacji politycznej w Polsce.

"Lietuvos Zinios" Nr.221 z dn.29.IX.1930 r. Art.p.t."Eksperymenty Piłsudskiego". Streszczenie:

Po rozwiązaniu sejmu, Piłsudski nie odważył się samowolnie zmienić konstytucji. Nowy sejm zostanie wybrany według starej, demokratycznej ordynacji wyborczej. Wiedząc jednak, że ~~nie~~ w normalnych warunkach wyborczych nie uda mu się uzyskać w sejmie większości i przy jej pomocy zmienić konstytucję, usiłuje obecnie fałszyfikować wybory. Aresztowano szereg wybitniejszych posłów na sejm i osadzono ich w więzieniu. Przeciw posłom ma być wytoczone fikcyjne powództwo w celu jakiegoś takiego osłonięcia brutalnego gwałtu. Przeciw prasie opozycyjnej rząd Piłsudskiego zaczął stosować represje, aby zmusić ją do milczenia. Nie koniec na tem. Rozpoczęły się aresztowania przedstawicieli mniejszości narodowych, szczególnie Ukraińców. Przy pomocy takiego teroru i aresztowań, rząd chce zo- stawić wyborców bez przywódców i przez różne machinacje wyborcze otrzymać większość w przyszłym sejmie. Wówczas Piłsudski będzie mógł oświadczyć Europie, że większość narodu polskiego jest po jego stronie, a nie po stronie opozycji. Rzecz zrozumiała, że fałszy- wany sejm, którego większość stworzą zwolennicy Piłsudskiego, nie- tylko natychmiast zmieni konstytucję, lecz i sam plunie sobie w twarz, marszałek zaś, opierając się na powadze "sejmu", będzie mógł nawet nogi na stół położyć.

Takie są marzenia Piłsudskiego. Życie jednak może złośli- wie zakpić z pozbawionego rozsądku dyktatora. Historia uczy, iż pró- by fałszowania woli kraju nie są czemś nowem. Próbował ich rząd car- ski i w rezultacie doczekał się... rewolucji. Nie można igrać z wy- borami do sejmu. O wiele logiczniej postępują w ci dyktatorzy, któ- rzy zupełnie kasują parlamenty i rządzą krajem przy pomocy środków okupacyjnych. Oni przynajmniej z zamkniętymi oczyma zbliżają się do swego końca. Mówią, iż tak lepiej jest ginąć.. Rzecz pewna jednak, że jest to kwestją gustu dyktatora.

Coby nie robił dzisiaj w Polsce Piłsudski, nie istnieje on już dla Polski jako wódz wyzwolenia polskiego narodu. Były odważny przeciwnik caratu i bojownik o nierodległość, gdy zaczął gnębić kraj przy pomocy systemów carskich, pogrzebał siebie żywem w grobie politycznym. Piłsudski wyrwał już przepaść między sobą a ludem pol- skim. Dzisiaj siłą i autorytet Piłsudskiego stanowią tylko bagiety, które naturalnie nie zwalczą idei suwerenności kraju - parlamenta- ryzmu. Walka uzurpatorów z krajem zawsze kończy się tem, iż idea skierowuje bagiety w inną stronę.-

S k a r g a N i e m c ó w k ł a j p e d z k i c h n a p o r z ą d k u d z i e n n y m R a d y L i g i N a r o d ó w . D n i a 27-g o w r z e ś n i a r . b . o d b y ł o s i ę p o s i e d z e n i e R a d y L i g i N a r o d ó w . P o o d c y t a - n i u r a p o r t u k o m i s j i p r a w n i k ó w l i t e w s k i m i n i s t e r s p r a w z a g r a n i c z n y c h d r . Z a u n i u s z ł o ż y ł n a s t ę p u j ą c e o ś w i a d c z e n i e :

"Wobec raportu komisji prawników mam zaszczyt w imieniu rządu litewskiego oświadczyć, co następuje:

Rząd litewski uważał za swój obowiązek sprzeciwić się wciągnięciu do porządku dziennego obrad Rady Ligi Narodów prośby rządu niemieckiego, ponieważ była ona oparta na skardze, czy też petycji, kilku osób, zamieszkałych w Litwie, których nawet nazwiska nie są znane. Ze względu na to, iż konwencja par-yska z dnia 8 maja 1924 r. nie udzieliła prawa zgłaszania petycji mieszkańcom kraju Kłajpedzkiego, rząd litewski jest zdania, że obywatele Litwy, za- mieszkali w kraju Kłajpedzkim, nie mają prawa przysyłać do rządów

1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

obcych państw skarg bądź doniesień przeciwko działalności administracyjnej rządu litewskiego oraz że rządy państw, reprezentowanych w Radzie Ligi Narodów, po otrzymaniu tego rodzaju doniesienia, nie mogą uczynić z niego przedmiotu rozważań w Radzie.

Komisja prawników nie zechciała się wypowiedzieć co do dwóch powyższych kwestyj i ograniczyła się do twierdzącej odpowiedzi, iż sprawa ta może być przedmiotem rozważań w Radzie.

Dlatego zmuszony jestem z ubolewaniem oświadczyć, że raport komisji prawników nie jest zadawalniający i że nie będę mógł go przyjąć.

Sprawa interpretacji § 17 konwencji kłajpedzkiej już przed 4-ma laty była przedmiotem rozważania w Radzie Ligi Narodów. Niektóre kwestje, związane z procedurą, zostały wówczas rozstrzygnięte. Delegat Wielkiej Brytanji Chamberlain zaproponował, aby przy rozpatrywaniu tej sprawy wyznaczono komisję prawników.

Dwie kwestje, dotyczące procedury i wynikające z § 17 konwencji, które pozwoliłem sobie sformułować, nie zostały rozstrzygnięte i wobec niedojścia do porozumienia między rządem litewskim a komisją prawników w sprawie procedury, rząd litewski ma prawo żądać w myśl warunków konwencji zasięgnięcia opinii Międzynarodowego Trybunału w Hadze.

Jednak wobec deklaracji, którą miałem zaszczyt złożyć w Radzie 24-go b.m. i aby usunąć najmniejszy cień wątpliwości, iż rząd litewski zamierza przeciągać wszechstronne zbadanie prośby rządu niemieckiego, oświadczam, iż zgadzam się, aby to, o co prosi rząd niemiecki bez względu na pewne niedokładności formalne, było wciągnięte do porządku dziennego obrad Ligi Narodów. Również nie żądam już obecnie zasięgnięcia opinii doradczej Trybunału haskiego, gdyż się obawiam, aby ze względu na procedurę, przyjętą przez Radę dla obecnego konkretnego wypadku, nie powstała z powodu opinii Trybunału platania. Jednak muszę przytem formalnie oświadczyć, iż jeżeli w przyszłości podobne sprawy się powtórzą, rząd litewski nie zgodzi się na wszechstronne rozpatrywanie ewentualnych skarg, dopóki Trybunał haski nie wyrazi swej opinii w sprawie preliminarnej, którą rząd litewski poruszył w związku z interpretacją § 17 konwencji kłajpedzkiej."

Po przemówieniu d-ra Zauniusa zabrał głos niemiecki minister spraw zagranicznych Curtius.

Curtius wyraził niezadowolenie z powodu uchwał komisji prawników i zaznaczył, iż z oświadczenia d-ra Zauniusa wynika, że rząd litewski zgadza się na wciągnięcie sprawy do porządku dziennego obrad.

Odpierając tezę d-ra Zauniusa, Curtius wyraził opinię, iż nie można kwestjonować prawa członkom Rady Ligi Narodów skorzystania z informacji, które się otrzymuje z różnych źródeł. Członkowie Rady winni tylko skontrolować wartość tych informacji, co też uczyniły Niemcy w danym wypadku. Taką opinię wydała również komisja prawników w 1926 r. Ci sami prawnicy ustalili, iż petycje należy skierowywać nie do generalnego sekretarza Ligi Narodów, lecz bezpośrednio do członków Rady Ligi Narodów.

Następnie skarga Niemiec została wciągnięta do porządku dziennego. Również wyznaczono sprawozdawcę-przewodniczącego parlamentu norweskiego Hambro, który wspólnie z prezesem Rady ustali, kiedy Rada ma rozważyć skargę Niemiec.-

O d p w i e d ź m i n i s t r a Z a l e s k i e g o n a l i s t m i n i s t r a Z a u n i u s a . Litewski minister spraw zagranicznych dr. Zauniusa otrzymał od ministra spraw zagranicznych Zaleskiego list następującej treści:

„Panie Ministrze, Mam zaszczyt zakomunikować, iż otrzymałem odpowiedź Pańską z dnia 26 b.m. na mój list wystosowany do Pana w dn. 20 b.m. Będę wdzięczny Waszej Ekszelencji, jeżeli Pan zechce w określonym czasie poczynić propozycje, dotyczące czasu i miejsca rokowań. Zechciej, Panie Ministrze, przyjąć wyraz mego wysokiego szacunku.-

III.ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

Kwestja ślubów cywilnych w Litwie. W czasie ostatnim Ministerstwo Sprawiedliwości otrzymało wiadomość, iż nie-kóre samorządy na prowincji zarejestrowały śluby cywilne, zawarte na podstawie przepisów Ministerstwa z 1924 r. Ponieważ kwestja ślubów cywilnych nie została jeszcze uregulowana w drodze ustawowej, minister sprawiedliwości Żylinski zwrócił się do Najwyższego Trybunału z prośbą o wyjaśnienie, czy wogóle instytucja ślubów cywilnych jest dozwolona i czy w Wielkiej Litwie ważne są śluby cywilne, zawierane w kraju Kłajpedzkim. Najwyższy Trybunał zajmuje się już wyjaśnieniem tej kwestji i o ile uzna, iż śluby cywilne mogą być w Litwie rejestrowane, zostanie opracowana odpowiednia ustawa.-

Zjazd Związku Miast i Miasteczek Litwy. Zarząd Związku miast i miasteczek, nawiązując do opublikowania projektu ustawy samorządowej, zamierza w październiku zwołać zjazd przedstawicieli oddziałów.-

Sprawa nowej ustawy samorządowej. Ministerstwo spraw wewnętrznych rozesłało do wszystkich burmistrzów projekt ustawy samorządowej i wyznaczyło termin do 3-go października, w którym to czasie burmistrzowie mają wypowiedzieć swoje zdanie o nowej ustawie. Następnie burmistrzowie zostaną zwołani na konferencję do ministerstwa spraw wewnętrznych.-

Zakończenie manewrów. Dnia 28-go września zakończyły się wielkie manewry armji litewskiej. Po manewrach odbył się przegląd wojsk, na którym był obecny prezydent republiki.-

Konferencja biskupów. Dnia 6-go października odbędzie się doroczna konferencja biskupów litewskich. Konferencja z ubiegłego tygodnia była nadzwyczajną i została zwołana jedynie z powodu zamknięcia związku ateistycznych.-

Dokółka zamachu na pułk. Rustejkę. Sprawa zamachu na pułk. Rustejkę jest w toku i śledztwo daje coraz nowe, nieoczekiwane rezultaty. Większość oskarżonych przyznała się do winy, inni jednak zaprzeczają i odmawiają składania zeznań. Wszyscy aresztowani przebywają obecnie w kowieńskim więzieniu. Sprawa zamachu będzie rozważana w sądzie wojennym w końcu listopada.-

Z Gabinetu Ministrów. Na posiedzeniu 25-go września Gabinet Ministrów rozważał i przwjął projekt ustawy o uposażeniu naukowego personelu uniwersytetu litewskiego. Według tego projektu, zwyczajni profesorowie otrzymują po 1.200 lt. podstawowej pensji, nadzwyczajni - po 1.000 lt. i docenci - po 800 lt. Oprócz pensji podstawowej, zwyczajni i nadzwyczajni profesorowie i docenci otrzymują w ciągu miesiąca za każdy tygodniowy odczyt do 6-ciu odczytów wynagrodzenie, równające się jednej dziewiętnastej pensji podstawowej i za każdy tygodniowy odczyt ponad 6 odczytów - ~~jedną~~ 1/29 pensji podstawowej. Profesorowie zwyczajni, nadzwyczajni i docenci przed Bożem Narodzeniem i Wielkanocą otrzymują dodatek świąteczny, równający się połowie ich podstawowej pensji. Innych dodatków, przysługujących urzędnikom państwowym, profesorowie nie otrzymują. Prywat-docenci, którzy prowadzą obowiązuający kurs, otrzymują takie samo wynagrodzenie, jak docenci. Prywat-docenci, których kursy rada wydziałów uzna za pożyteczne, otrzymują po 100 lt. w miesiącu za odczyt tygodniowy. Uposażenie młodszego personelu naukowego zostało takie same, jedynie do pensji dodano pewne dodatki za specjalność.-

